

[Jens Møller.]

er, at vi ser så forskelligt på, hvad et foster er for noget.

Nogle mener, at man slet ikke behøver at tage hensyn til dette foster, mener, at man kan behandle det som en blindtarm eller en svulst eller noget i den retning. Man taler overhovedet ikke om det. Det er kun kvinden og kvindens interesser, man tænker på. Det er da også godt og rigtigt, at man tænker på kvinden og kvindens interesser. Det gør vi sandelig også i kristeligt folkeparti, men vi er overbevist om, at et foster er et menneskeligt væsen, og derfor mener vi ikke, at man uden videre kan fratage dette retten til livet.

Man kan diskutere frem og tilbage, hvor meget menneskeligt det er, det ved jeg, men man kan dog i hvert fald sige, at dette lille væsen normalt, hvis der ikke bliver foretaget indgreb udefra, har et helt menneskeliv foran sig, og det er dette menneskeliv, man fratager dette lille væsen ved abort.

Det har vi sagt gentage gange, det har jeg sagt og skrevet rundt omkring, og jeg skal sige til hr. Robert Pedersen, at der er så sandelig ikke tale om nogen form for faneflugt. Det mener vi, det står vi fast ved, og det vil vi stadig kæmpe for. Vi er bare så realistiske, at vi har indset, at det er umuligt at komme igennem med et lovforslag, der begrænser retten til fri abort, i øjeblikket. Derfor har vi ikke opgivet det. Vi arbejder stadig på det indtil som udadtil, og den dag, vi har den mindste rimelige chance for at få det igennem, da kommer det. Det kan både hr. Robert Pedersen og alle andre være helt sikker på.

Formanden:

Jeg henstiller, at man koncentrerer forhandlingen om det foreslag, der foreligger.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne sige til hr. Poul Boeg, der taler så smukt om de jævne kvinder i de lavere samfundslag og mener, at kvinderne herinde er tilbøjelige til at generalisere for meget, at jeg tror ikke, der er nogen her, der har generaliseret. Vi har prøvet på at overveje nogle saglige argumenter for og imod tvungen rådgivning, og det har vi gjort uanset vores køn.

Så vil jeg gerne spørge hr. Jens Møller, hvor-

dan spørgsmålet om bevarelse af liv næsten for enhver pris er i overensstemmelse med kristeligt folkepartis holdning sidste fredag til dødsstraffens afskaffelse, hvor vi fik at vide, at kristeligt folkeparti ikke havde afklaret sin stilling på det punkt.

Formanden:

Jeg må gentage min henstilling om at koncentrere debatten om det foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Mødrehjælpen mener officielt, altså ikke enkelte medarbejdere, at der af flere grunde ikke bør være tvungen rådgivning. Mødrehjælpen har indtil dato arbejdet med de kvinder, der søger abort, og kender derfor problemet.

For det første mener man, at de kvinder, som henvender sig, normalt ikke ændrer standpunkt på grund af rådgivningen, men i mange tilfælde føler den generende.

For det andet må det erkendes, at mødrehjælpen har stået i en meget vanskelig situation, når den skulle rådgive om samfundets hjælpemuligheder, hvis kvinden vælger at gennemføre sit svangerskab. Det gjorde den, fordi de muligheder, som tilbydes, er meget beskedne, bl. a. på grund af de manglende bevillinger til mødrehjælpen gennem årene. Det har ikke manglet på smukke formuleringer, men på en lang række områder har mødrehjælpen stået med tomme hænder, når det drejer sig om at hjælpe, og jeg har ikke megen tillid til, at kristeligt folkeparti og andre, uanset de smukke ord, som vil blive sagt, virkelig er villige til at ændre denne situation.

Jeg har forstået, at mødrehjælpens rådgivende funktion skal flyttes, således at det sociale udvalg skal opbygge en rådgivningsvirksomhed efter de principper, der allerede ligger til grund for børneforsorgens familievejledning. Erfaringerne fra familievejledningen har været meget positive, og det må derfor anses for givet, at de sociale udvalg gennem deres rådgivningsvirksomhed vil kunne give en kvinde, som søger sit svangerskab afbrudt, en værdifuld og betydningsfuld vejledning om de støtteforanstaltninger, der står til rådighed, såfremt hun i